

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om beregning af indtægten for visse pensionister).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2533, fremsættelsen i tidenden sp. 3907).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Andresen: De nylig gennemførte bestemmelse om pension til ældre statspensionister og om deres ret til folkepensionens mindstebeløb indeholder specielle regler for beregningen af den indtægtsbestemte folkepension. Det foreslås nu, at folkeforsikringsloven og dens regler bringes i overensstemmelse hermed, også hvor det drejer sig om pensioner fra kommuner, koncessionerede selskaber og anden offentlig virksomhed.

Jeg kan anbefale lovforslaget.

Lorentzen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Baagø: Også jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På det radikale venstres vegne anbefaler jeg lovforslaget.

Gøting: Jeg gør det samme på retsforbundets vegne.

Ragnhild Andersen: Jeg kan ikke gøre min tilslutning til lovforslaget slet så kort som de foregående ordførere, idet jeg har et par bemærkninger at gøre til gennemførelsen af disse bestemmelser.

Det er jo rigtigt, at fra 1. april i år vil statspensionister tillige være blevet folkepensionister, uden at de dog har fået økonomisk fordel deraf. Jeg ser meget vel, at skal der være nogen fornuft i tingene, efter at denne ændring er sket, må den foreslåede tekniske ændring i folkeforsikringsloven gennemføres; men den skulle

rigtignok være kommet før 1. april og ikke som nu 10 dage ind i april, hvorved meddelelsen herom en måneds tid efter, at loven er trådt i kraft, vil komme ud til kommunerne, ud til de mange, der skal administrere den, og til de mennesker, der gerne skulle forstå de love, vi vedtager.

Almindelige mennesker har meget svært ved at finde ud af, hvilke regler der gælder for statspensionister, efter at de har fået ret til folkepension med fradrag i statspensionen. Det forekommer mig, at de ændringer, der her er foreslået, er udtryk for alt andet end rationalisering og forenkling af administrationen på det sociale område, som der tales om i tide og utide. Ændringen til statspension minus fradrag plus folkepension vil påføre administrationen ude over landet en masse besvær og almindelige mennesker en masse spekulationer over, hvad de har ret til og ikke ret til, og hvad de skal gøre og ikke gøre.

En tjenestemand sagde for nylig meget betegnende om dette spørgsmål: jeg er nu blevet 66 år, og jeg har hidtil kunnet finde ud af, hvad jeg havde i løn, men nu kan jeg altså ikke mere. Det var ikke en tjenestemand, der ellers har svært ved at finde ud af tingene; men nu er det altså ikke længere muligt for ham at finde ud af de komplicerede bestemmelser og ændringer, man herinde finder frem til. En, der er beskæftiget med administrationen i en stor kommune, sagde til mig i marts måned: vi kommer snart til at opløse folkettinget og få nogle nye medlemmer ind, der kan lave nogle love, der kan administreres efter og forstås af almindelige mennesker, og som kan sørge for, at ændringer i lovene vedtages i tide, så vi ved, hvad vi skal administrere efter. Det, der foregår for tiden, er, at de kommunale kontorer, kommunekontorer, folkeforsikringskontorer og andre, ude over landet hemsøges af mennesker, der spørger, hvordan de skal forholde sig. Jeg kan ikke se megen fornuft i, at kommunekontorerne nu skal belastes med at modtage alle statspensionister, som skal udfylde skemaer og